

בלחודוי, ואותעטיר בגויה. בגין דלא אשתחח בההוא (דף מט ע"א) זימנא עמא ולישן, על מה דאותעטיר. וב בגין קד הוה מתעטר בגויה, ואקררי ה' אלהים.

ביזן דאתו ישראל, וקיימו על טורא דסיני, וקבעלו אוריתא, פדין אתעטיר שמוא שלים עלייהו דישראל, ואקררי אליהיך. וכבר אמר משה (ויביסו כה' אלהיינו, בגין דאייהו שבחא דישראל, ועמיה אהרון כהנא רבא, ובנוי דמשה מפטרא אוחרא. ביה הוה מתעטר שלים יתר מישראל, וועל דא הוה אמר ה' אלהיינו.

יעם כל דא אכלייל עמיה לכל ישראל, דלא כתיב ה' אלהים, אלא ה' אלהיינו, כלל באחדא, לאתעטרא עלייהו. ועל דא אתעטרן ישראל על טורא דסיני, למיהו שמא שלים מתעטרא עלייהו באחדא, דהא מקדמת דנא לא אקררי ה' אליהיך, אלא ה' אלהים.

ביזן דקבעלו ישראל אוריתא, מסתימה דהוה אספיטים בגויה, בההיא שעיטה אתפתח, ואתמשך לאנhra למתא, ולאתעטרא עלייהו דישראל. ומן אותן אתפתח ואתמשך לאנhra למתא, ואתעטיד ר'. ועל דא פגינן ברזא דאתוון, שייעורא דאת ר, קשייעורא דסתימתו דם' סתימה. ומשיכו דאתנוין למתא, קשייעורא דכפלתא דנוין כפופה. דהא כלל ברזא חדא. וכלא הוה נפיק מההוא קול דברים דקאמון, דכתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר.

ספרי תורה

וותלה דלא עברין, האי איהו באת פ' ואות א', וכלא פ"א באשלמותיה. את ר' לית ביה כלל.

שערזוי אוכמן, פליין ולא שעין. דא איהו בר נש דשטייך פדייר. אבל פליקחא איהו, מאירי דליישנא ביישא, מלוי בריגזא, פום ממיל רבּרבּן, אצלך ולא אצלך, מאירי קטעא בבייה, לא חייש לייקרא דבר נש, חד בפומיה וחד בלבייה, הפקפּך בלישניה, גיביגין דיליה סומקין זעיר.

יאי קמיטא תחות עיגניה רב, וואזיל עד חוטמא מסטר ימינה, ותרין פחותיה, חד מביהו זעיר מאוחרא, דא שכיב בוניה מיומין זעירין, וחובביה רשים ביה רשיימין אלין.

בין כתפיו אית ליה רושם חד, וארבע שערין ביה, חד מביהו באמצעתה רב ותלי, ותלה אהונין זעירין. ועוד לא הוה עבירה דא, הוותלת